

Kahlil Gibran fortæller i sin bog „Profeten“ om det at *give* bl. a.:

**"I giver, men kun lidt når det drejer sig om det, I ejer.
Det er, når I giver af jer selv, at I virkelig giver.
Der findes dem, der giver lidt,
men de giver helt og holdent i glæde,
og glæden er belønningen i sig selv.
Det er godt at give til den, der beder om hjælp,
men det er bedre at man giver, uden at nogen skal bede om noget.
Og for dem, der er gavmilde,
er det en meget større glæde at lede efter nogen, man kan give noget."**

Citat slut

Jeg synes, at disse ord og tanker passer meget godt på os i Vejen Miniby:

**Vi *giver* virkelig af os selv!
Og ingen har nogensinde bedt os om at gøre det - ud over os selv.
Fordi vi har en mening med det, en hensigt,
der udspringer af et fælles ønske om at kunne efterlade os et spor,
der gives til andre uden bagtanke, gives til de mange,
som måske en gang vil påskønne, at vi gav af vores viden,
af vores evner og af vores lyst til at give.**

**Og med de ord synes jeg vi med god samvittighed
kan gå ombord i dette bords glæder.**

Velbekomme!